

No 9539.

D E H O O G E R A A D D E R N E D E R L A N D E N ,

Gezien het beroepschrift in cassatie van X te Z tegen de uitspraak van den Raad van Beroep voor de Directe Belastingen te Arnhem van 10 November 1943 betreffende zijn aanslag in de inkomstenbelasting over het belastingjaar 1940/1941;

Gezien de stukken, waaronder het arrest van verwijzing van 29 September 1943;

Overwegende dat het genoemde arrest 's Raads uitspraak, op 31 Maart 1943 in deze zaak gedaan, heeft vernietigd omdat daarin belanghebbenden boekhouding was ter zijde gesteld op gronden, welke die beslissing niet konden dragen;

dat de Raad in de thans gegeven uitspraak heeft overwogen;

"dat ingevolge het arrest van verwijzing nog moet worden beslist, of er redenen waren om de boekhouding van appellant ter zijde te stellen;

"dat bij het onderzoek, dat vanwege den Inspecteur bij appellant werd ingesteld, wel geen fouten of onjuiste boekingen in de boekhouding zijn gevonden, maar daarmede geenszins vaststaat, dat alle ontvangsten volledig zijn verantwoord;

dat immers in een kruidenierszaak als de onderhavige, waarin de voornaamste artikelen in kleine hoeveelheden afgewogen worden verkocht, niet is na te gaan of alle ingekochte goederen als verkocht verantwoord zijn, en het dus zeer wel mogelijk is, dat hoewel in de boekhouding geen onjuistheden zijn aan te toonen, toch ontvangsten niet zijn geboekt;

dat de Raad dit laatste in dit geval aanneemt op grond van het groote verschil tusschen de volgens appellants boekhouding gemaakte brutowinst van 11.6% en de winsten van minstens 15%, volgens de opgave door den Inspecteur ter vergadering gedaan in andere soort gelijke zaken te Z behaald, nu appellant er niet in is geslaagd

eenigen redelijken grond aan te voeren, waarom hij in zijn kruideniersbedrijf niet de voor deze soort van zaken normale winst van 15% kon behalen;

dat de Raad zich met het winstpercentage van 15% als basis voor de berekening van het inkomen van appellant uit de kruidenierszaak vereenigt, zoodat het door den Inspecteur berekende inkomen, zooals het in het verzoekschrift is opgenomen, juist geacht moet worden en de aanslag moet worden gehandhaafd;"

waarna de Raad de bestreden beschikking andermaal heeft bevestigd;

Overwegende dat belanghebbende, zonder verkeerde toepassing of schending van een bepaald wettelijk voorschrift te stellen, in cassatie als grieven aanvoert:

1^e dat hij na de verwijzing niet opnieuw door den Raad van Beroep is gehoord,

2^e dat de feiten, in de uitspraak naar voren gebracht, onvoldoende zijn ter motiveering van die uitspraak,

3^e dat de Raad van Beroep geen acht heeft geslagen op belanghebbendes bij de eerste behandeling gedane beroep op zijne mindere vakkennis als grond van het lagere winstpercentage,

4^e dat de Raad belanghebbende ten onrechte verwijt geene gronden te hebben aangevoerd voor het verschil tusschen het door hem berekend winstpercentage en het percentage, opgegeven door den inspecteur;

Overwegende dat de eerste grief belanghebbende niet kan baten;

dat immers de artikelen 13bis en 13ter der wet van 19 December 1914 (Staatsblad no 564) wel medebrengen, dat een belanghebbende wordt opgeroepen voor de eerste behandeling van zijne zaak, doch dat daaruit niet volgt, dat zulks onder alle omstandigheden ook na eene verwijzing moet plaats vinden;

dat daartoe wel aanleiding kan zijn zoo de Raad een nieuw feitelijk onderzoek noodig oordeelt, doch dat de Raad hier zulk een onderzoek niet noodig heeft geacht, terwijl evenmin gebleken is van andere redenen die eene herhaalde oproeping noodig zouden maken;

Overwegende aangaande de tweede grief, dat het den Raad - te zijner verantwoording - vrij stond zijne uitspraak te motiveeren met de daarin vermelde feiten, zoodat ook deze grief vruchteloos is voorgesteld;

Overwegende dat hetzelfde het geval is met de derde grief, aangezien de Raad van Beroep, overwegende dat belanghebbende er niet in is geslaagd eenigen redelijken grond aan te voeren voor het lagere winstpercentage, daarmede het beroep op mindere vakkennis heeft verworpen;

Overwegende dat ook de vierde grief niet kan slagen, aangezien de Raad vrijheid had om wat belanghebbende ter zake heeft aangevoerd als ongenoegzaam te beschouwen;

Overwegende dat het cassatieberoep derhalve geen doel kan treffen;

V e r w e r p t h e t b e r o e p .

Gedaan bij de Heeren van den Dries, waarnemend President, Nypels, Sinninghe Damsté, Hijink en Thien, Raden, en door voornoemden waarnemend President uitgesproken ter Raadkamer van den negentienden April 1900 Vier en Veertig, in tegenwoordigheid van den Griffier Somer.

Somer

Van den Dries